

Posamezna številka 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. - Celoletna naročnina je 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 13 Din. Cene inseratom podogovora

PONEDELJSKI SLOVENEK

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 2050 in 2996. — Rokopisi se ne vračajo

Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6
Poštni ček. račun Ljubljana 15.179
Telefon šte. 2549

Če protiverska zagrizenost vodi prosvetno politiko

315 šol za 991 šolarjev - v Franciji

Volilno okrožje z enim samim volivcem, ki je izvolil poslanca

Paris, 4. avgusta. V francoskem parlamentu je pred nekaj dnevi poslanec Heckler stavil na notranjega ministra zanimivo vprašanje, »če je vladi francoske republike znano, da obstoja v departementu Alpes maritimes volivno okrožje, v katerem živi ena sama družina, sestoječa iz pet članov in da je torej v tem volivnem okrožju en sam volivec, ki je tudi njega, Hecklerja, izvolil za poslanca.« Navedbe poslanca so se izkazale resnične in so vzbudile nenavadno senzacijo v vsej javnosti. Pariški listi so se za stvar sedaj zavzeli in so poiskali še nekaj podobnih primerov, predvsem na področju prosvetnega ministrstva, kjer je silno mnogo bolestnih anahronizmov, ki narod mnogo stanejo.

Na podlagi časopisnih poizvedb in navedb je potem poslanec Bellet vprašal prosvetnega ministra, naj mu navede vse tiste ljudske šole v francoski

republik, kjer je manj kakor 5 šolobveznih otrok, in naj tudi navede, koliko denarja stane francoskega davkoplačevalca vzdrževanje takih šol. Prosvetni minister je čakal par dni, na to pa odgovoril poslanca, da so mu te razmere znane in da boče dati tudi takoj neke številčne podatke. V Franciji je vsega 26 ljudskih šol, ki jih obiskuje samo po en šolar, ki je v največ primerih sin ali hčerka učitelja. V 50 šolah je ministrstvo našlo po dva šolarja, v 103 šolah jih je po 3, v 139 šolah pa po 4 šolarji. V teh navedenih 315 šolah, v katerih je manj kakor po 5 šolskih otrok — skupno število ne dosega niti 1000 šolarjev — pa povsod poučujejo od države plačani učitelji in država vzdržuje šolska poslopja. Letni stroški za učno osebje in za vzdrževanje šolskih poslopij teh 315 šol, kjer je manj kot po 5 učencev, stane državno blagajno fran-

coske republike 3.782.000 frankov (12.500.000 Din našega denarja, op. ured.), ali 4.000 frankov letno za vsakega posameznega šolarja (okrog 13.000 Din za šolarja na leto!). Poslanec je strmeče vprašal ministra, kako on opravičuje to razmetavanje z denarjem, nakar je minister odgovoril, da naj zbornica spremeni zakonodajo, pa bo postopal drugače.

(Stvar je v tem, da francoska vlada noče podpirati katoliških šol, ki jih pa starši mnogo raje imajo, kot državne ljudske šole. Po imenovanih krajih, kjer je manj kot 5 učencev na državnih osnovnih šolah, so povsod katoliške zasebne šole, ki so vse šolarje pobrale, medtem ko država tega ne mara in »iz načela« vzdržuje svojega učitelja in svojo šolo, kakor to zahtevajo »laični interesi republike«. Op. ured.).

Caldaris odpotoval v Nemčijo

Bled, 4. avg. AA. Snoči se je vršila na čast gospodu in gospe Caldarisovi v hotelu Petranu intima večerja. Razen predsednika grške vlade in njegove gospe so večerji prisostvovali predsednik jugoslovanske vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović z gospo, minister dvora Milan Antić, jugoslovanski poslanik v Parizu Božidar Purić z gospo, grški poslanik na belgradskem dvoru Mellas, gg. Pitielis in Cenadis, šef kabineta predsednika vlade Dragutin Protić in Dragutin Mazanas, tajnik zunanjega ministrstva.

Danes dopoldne ob 11 je g. Caldaris z gospo in spremstvom odpotoval v Monakovo, odkoder bo nadaljeval vožnjo v neko bavarsko kopališče. Na postaji se je od predsednika grške vlade poslovil predsednik jugoslovanske vlade dr. Milan Stojadinović.

Praznik kočevskih Nemcev

„Trachtenfest“ brez narodnih noš Klavern dan, ki so ga počastili tudi Nemci iz Avstrije in Nemčije

Kočevje, 4. avgusta 1935.

Kočevski Nemci so se za letošnji Trachtenfest temeljito pripravili in zelo mnogo žrtvovali truda in denarja, vendar pa je današnji njihov dan pokazal, da se je slavnost izpremenila v navaden fiasko. Mesto napovedanega veličastnega slavlja — napovedani so bili tudi nekateri nemški diplomati, ki seveda niso prišli — se je vršila v Kočevju le navadna ljudska veselica, združena tudi z nekaj predrznimi in nepotrebnimi izzivanji. V Kočevju se ni zbralo niti toliko naroda, kolikor se ga zbere na navadni slovenski gasilski veselici.

Kočevski Nemci se niso potrudili, da bi predložili oblastem besedila svojih govorov, kar mora pač vsako slovensko društvo storiti, in zato je morala oblast tudi po zakonu energično nastopiti. Okrajno načelstvo je ertalo s sporeda vse govore, bakljado, budnico in spreved. Od vseh znakov pa je dovolilo le državne zastave in državno zastavo.

V Kočevju je bilo snoči in danes vse poskrbljeno za vzdrževanje reda in miru, ker so nekatera slovenska društva grozila s protiukrepi proti nemškimi demonstracijam.

Klavern dan

V Kočevje je danes prišlo sorazmerno mnogo kočevskih Nemcev iz okolice, vendar mesto ni nudilo posebno živahne slike razen morda tiste, ki jo nudi vsak večji slovenski kraj na sejmjski dan. Oblasti seveda niso dovolile Kočevjarjem nobenih lastnih zastav razen državnih, in zato so nekateri kočevski hišni posestniki hoteli dvigniti današnjo svečanost z izobešenjem državne zastave, ki pa jih je bilo le malo in še te izprane. Pač pa so mnogi kočevski Nemci okrasili svoje hiše z zelenjem.

Niti večeraj niti danes ni bilo v mestu opaziti nobenih kočevskih ali drugih izzivalnih znakov. Verjetno je, da je vodstvo kočevskih Nemcev izdalo navodila, naj se po možnosti kočevski Nemci čuvajo vsakih izzivalnih nastopov.

Zjutraj se je v hotelu »Trste«, ki je last rodbine glavnega ravnatelja TPD Skubeca, vršila pevska tekma, ki pa je potekala kaj klaverno. Malo dvoranico so kočevski Nemci sicer napolnili in tudi ploskali svojim pevcem. Nastopilo je nekaj zborov in pevec so se res potrudili, da so prikupno zapeli svoje kočevske pesmi. Kočevski dialekt je bil sicer vašemu poročevalcu nerazumljiv, pač pa so se mu zdele melodije znane. So namreč to staroslovenski melanholični napevi, ki so jih kočevski Nemci pač prevzeli od svojih sosedov Slovencev. Kočevski Nemci so si pa dovolili tudi nekoliko ciničnega nastopa. Povabili so namreč na to tekmo tudi ribniške slovenske pevce in še nekaj pevcev iz drugih slovenskih krajev. Dobro je zavrnil z odklonilnim pismom ta cinizem dekan Skubec iz Ribnice, ki je odgovoril, da slovenskih prosvetnih društev ni, ker jih je razpustil bivši režim JNS, ki so ga kočevski Nemci podpirali. Pri tej priliki omenjamo še, da je bivša JNS, ki je kočevskim Nemcem ves čas dajala potuho, razpustila slovenska prosvetna društva, dovolila pa je svojim varovancem, kočevskim Nemcem, da so

ustanovili 12 novih podružnic »Kulturbund«, ki imajo seveda ponemčevalne cilje.

Gostje iz Avstrije in Nemčije

Zanimivi so tudi goste, ki so bili danes prišli na kočevsko slavnost. Ze prejšnje dneve so prihajale posamezne skupine raznih mladeničev globetrotjerjev iz Nemčije, ki so s ustavili v Kočevju in so jim kočevski Nemci nudili kolikor mogoče veliko gostoljubnost. Na to slovesnost pa je tudi prišlo okoli 15 mladeničev iz Avstrije in okoli 50 mladeničev in deklet iz Nemčije, med temi tudi dve gospodični v schwarzwaldski narodni noši, ki se zdi slovenskemu okusu precej smešna, vendar pa so kočevski Nemci zelo občudovali to pristno nemško narodno nošo. Med kočevskimi narodnimi nošami je bilo res opaziti nekaj raznih in pravih kočevskih narodnih noš, toda razen rute, plašča in nekaj trakov, to ni nemška noša, temveč v resnici slovenska, posneta po Belokranjih. Nositelje in nosilke kočevskih narodnih noš je bilo v Kočevju prav skromno število. Čudno je le, da kočevski Nemci, ki zatrjujejo, da so verni katoličani, niso prišli v narodnih nošah na ljubljanski evharistični kongres, pač pa smo videli njihove narodne noše na vselejmu.

Gostje iz Nemčije in Avstrije nastopajo, kakor da so prišli v kakšno podružnico svojih držav ali pa v kakšno kolonijo. Naročeno jim je bilo sicer, da Hitlerju ne smejo vzklíkati in da ne smejo peti Horst Wesseloove himne, pač pa imajo vsi oblečene bele nogavice, o katerih je znano, da so sicer malo nerodne, toda zanesljiv znak nemškega narodnega socializma. Vsi nemški mladeniči imajo tudi kratke dokolenke (hlace), dekleta pa so po večini oblečena v »dirndle«. To seveda ni noben praznik narodnih noš (Trachtenfest), če so dekleta oblečena v »dirndle«. Nemški mladeniči se s ponosom trkajo na prsa in se vsakomur predstavljajo kot »echte Reichsdeutsche«, medtem ko so Avstriji nekoliko bolj skromni in se predstavljajo kot: »Hitlerjugend aus Oesterreich«.

Potek praznika

Ob 9 dopoldne je bila slovesna služba božja v župni cerkvi, ki jo je daroval neki duhovnik, baje iz Münchena, pridigoval pa je g. Josip Oblak, znani emigrantski duhovnik iz Nemčije. Okoliški kočevski Nemci so cerkev pri nemški službi božji napolnili. Ob 10 pa je bila slovesna služba božja, ki jo je daroval kaplan g. Stanko Skvarča. Kočevski Slovenci so tudi napolnili cerkev pri službi božji. Opazili pa je bilo pri službi božji neke nenavadne goste, ki po navadi ne prihajajo v cerkev, namreč kakih 20 do 30 kočevskih nemških mladeničev in deklet, ki so pripravili malo demonstracijo, katere niso hoteli opustiti niti na svoj današnji praznik. Ko je kaplan g. Skvarča pričel s slovensko pridigo, se je ta kočevska nemška mladina demonstrativno obrnila in odšla iz cerkve, pri tem pa povzročila precej ropota. Gospod Skvarča je s prižnice opozoril svoje slovenske vernike: »Počakajte, naj gredo!« Ta nemška demon-

stracija ni nikomur nič škodovala, pač pa so pokazala Slovenci še bolj vneto sledili verskim besedam svojega slovenskega kaplana. Ob tej priliki bi tudi opomnili, da ima »Kulturbund« v Kočevju sploh sistem, da privabi čim več slovenskih otrok v svoje vrste, da terorizira državne uradnike in da se je celo zgodilo, ko so državni uradniki nastopili za slovensko stvar, bili od kočevskih Nemcev pri JNS ovađeni in tudi zapostavljeni.

„Führer“?

»Organiziranost« kočevske nemške mladine se je pokazala tudi danes pri popoldanskem slavlju, ki je bilo pri Lacknerju na koncu Kočevja. Na prostornem gostilniškem vrtu se je takoj zbralo okoli 200 mladeničev in okoli 50 deklet, ki so se formalno vojaško v vrste in zvesto sledili poveljnim četovodjem in »vrhovnemu poveljniku« g. Erichu Rethlu.

Nepriistranskemu opazovalcu se je nujno najljepši užitek ob pogledu na hitlerjevske strumnost kočevske nemške mladine, kateri so dajali v prvi vrsti dober zgled discipline in vojaške pokorščine Hitlerjevi mladeniči iz Nemčije in Avstrije, ki so stali v prvi vrsti. G. Erich Rethl je imel pošteno namero, da nekako legalizira vojaški nastop svoje mladine in je zato povziral svoje dečke, naj vzklíkajo trikrat »Hoch« kralju Petru, kar so seveda mladeniči ubogali. Godba je zaigrala »Bože pravde«, ni pa nadaljevala z »Lepo našo domovino« in ne s slovensko himno »Naprej zastava slave«. Godbeniki so se med seboj prijetno zabavali v slovenščini. Hitlerjeva mladina je po ukazih gosp. Ericha Rethla pela še naprej razne kočevske in nemške mladinske himne, vendar pa v uradnem delu ni prišlo do petja Horst Wesseloove himne. Junaška kočevska nemška mladina bi s svojimi nemškimi in avstrijskimi tovariši najbrže še na-

„Moje evropske meje“ Mussolini o vplivu Afrike na Evropo

Pariz, 4. avgusta. AA. »Intransigence« je objavil intervju, ki ga je imel znani književnik Pierre Benoit z italijanskim ministrskim predsednikom Mussolinijem. Ko mu je Benoit omenil, da Francija ne želi zapletljajev v vzh. Afriki in da pričakuje znatno pomoč Italije v Evropi, ter ga nazadnje vprašal, kaj bo, če bo Italija poslala svojo vojsko in topove v vzhodno Afriko, je Mussolini povdrl: Taka bojazen je neosnovana. Prihodnji mesec bom imel 800.000 ljudi pod orožjem na mojih evropskih mejah. Polovica teh ljudi bo razvrščeno v mo-

toriziranih divizijah. Če bodo razmere zahtevale, bom povečal vojsko do 1 milijona. Prepričani bodite, da ne bo nihče poskušal se vame zaletavati. Kar se tiče abesinske afere, ne more v nobenem slučaju zmanjšati moje odločnosti. Mobilizacijo zaradi te afere smatram bolj kot neko vajo za mobilizacijo. Toda da se vrnem k evropskim vprašanjem: Bodite, še enkrat, prepričani, da poznam one, ki lovijo ribe v motni vodi in da imam v rokah sredstva, da jim preprečim ta sport, ki jim je toliko priljubljen.

Zopet Podonavje...

„Nemčija ima svoj načrt“ Jašovi napadi na solidnost MZ

Praga, 4. avgusta. b. »Narodni Listy« objavljajo daljšo vest o nekem novem narodno-socialističnem načrtu za Podonavje, ki bi Nemčiji pomagal usidрати se v Podonavju in polagoma uresničiti priključitev Avstrije. Praški list trdi, da je ta načrt v tesni zvezi s potovanjem češkoslovaškega nacionalno-socialističnega voditelja Henleina v Svico junija meseca in tudi v zvezi s potovanjem fuhrerja čeških Nemcev v Anglijo sredi avgusta. V Svici se je Henlein sestel z nekaterimi emisarji nemških dr-

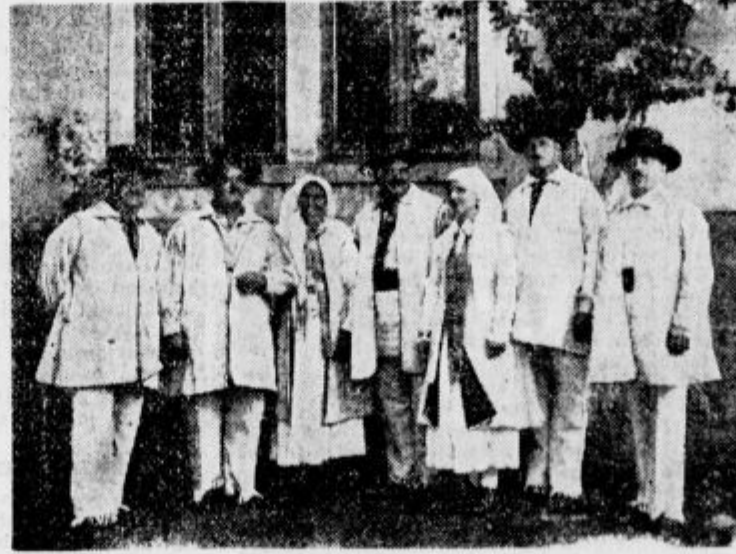
žavnikov, ki jim je razlagal potrebo, da se Mala zveza razkolje in da se od držav Male zveze Jugoslavija in Češkoslovaška izločita in spravi v čim tesnejšo politično sodelovanje z Nemčijo in Anglijo. »Narodni Listy« trdijo nadalje, da je Henlein izjavil, da se bo morala Češkoslovaška s takšnim načrtom spoprijazniti, kajti spomladi 1936 bo Nemčija do nasičenja oborožena in takrat se bo morala Češkoslovaška zadovoljiti s prijatelstvom Nemčije, če ne bo hotela biti izročena na milost in nemilost nemški vojski. Francosko zavezništvo bi je ne moglo v zadostni meri več ščititi. On, Henlein, si je stvil v Češkoslovaški nalogi, da bo praško vlado v Nemčiji prijazno politiko prisilil. On, Henlein, si je stvil poleg tega tudi še nalogi, da posreduje med Dunajem in Berlinom, da se polagoma začne pripravljati ljudsko glasovanje v Avstriji, ki naj odloča o nadaljnji usodi države. Ako bi praška vlada tega načrta ne hotela sprejeti, bodo nacionalni socialisti v Češkoslovaški prešli k direktni akciji. »Narodni Listy« dodajajo, da so za te načrte zvedeli od nekega vseučiliškega profesorja, ki ima trajne stike s pokretom Henleina in je govoril z ljudmi, s katerimi se je Henlein v Svici razgovarjal. List na kraju zahteva, da naj praška vlada prepove Henleinu potovanja v inozemstvo, ker služijo ista samo propagandi proti obstoječemu političnemu režimu v državi.

Tudi Italija pritiska

Rim, 4. avg. b. Priprave za sklicanje podonavske konference se vršijo uspešno. Italijanski vladi je bila prepuščena organizacija te konference in se zato že nekaj mesecev v sporazumu s Francijo diplomatsko živo pripravlja za njo v elju, da se sporazumno tako s srednjeevropskim kakor drugimi državami, ki bi imele odločevati pri sklenitvi podonavskega pakta, sestavi sporazum.

Pogled na Kočevje

Kočevske narodne noše

Trgovinska pogajanja z Grčijo

Sporazum na blejskem kolodvoru

Bled, 4. avg. Pri trgovinskih pogajanjih med Jugoslavijo in Grčijo je prišlo zadnji čas do zastoja v vprašanju odplačil našim izvoznikom v Grčijo v devizah ali pa v bonih. Grška delegacija je nudila 20% deviz, naša pa je hotela 50%. Oba predsednika sta posredovala in je bil v blejski kolodvorski čakalnici dosežen sporazum, da bo Grčija plačevala 35% v devizah. S tem je usoda trgovinskih pogajanj rešena in se bodo pogajanja nadaljevala do zaključne pogodbe z velikimi izgledi na popoln uspeh.

Preden je vstopil v monakovski vlak, je g. Caidaris sprejel tudi dopisnika »Politike« in mu

Nova razkritja o POFu

Belgrad, 3. avgusta. m. V zvezi s poročilom, ki ga je pred dnevi objavil »Jadranski dnevnik« iz Splita o akcijah ilegalne organizacije »Pof«, se je v tiskovni javnosti znova pričelo razpravljati o tej teroristični organizaciji. »Jadranski dnevnik« je namreč objavil sledeče:

»Te dni je nekoliko mesečnikov, ki so pri 5 majske volitvah volili dr. Mačka, sprejeli grozljiva pisma, v katerih se jim grozi z obračunavanjem. Ta preteča pisma so polna prostaških izrazov tako, da jih niti ne bi bilo umestno iznašati v javnost. Ta pisma so, kar je posebno zanimivo, podpisana od raznih terorističnih organizacij »Pof«. Pisma imajo poleg podpisa »Pof« tudi še druge podpise kot n. pr.: »Dejstvujuća treća trojka 14. sektora«.

»Jadranski dnevnik« je temu poročilu dodal, da je v Splitu več mračnih tipov, ki bi bili pripravljeni za denar izvršiti vsako, še tako umazano delo. Radi tega je list pozval vse mesečnike, ki so dobili grozljiva pisma, naj jih izročijo policiji, da bi na ta način mogli izslediti teroriste. V zvezi s tem poročilom se v tiskovni javnosti naglašalo, da je vlada dr. Stojadinovića prišla še v pravi čas na upravo države, da je reši težkih krivic, ki jih je pripravljala teroristična organizacija, ki je v naši državi prepovedana, ker ni bila nikdar prijavljena oblasti ter zato od nje ne more biti nikdar potrjena. Nobena tajna ni več, da je teroristična, protizakonita organizacija hotela nasilnim potom razgneti vse politične nasprotnike, ki so ji bili napoti pri uresničenju njihovih mračnih ciljev.

„Udarili bomo po vsakem...“

Rim, 4. avgusta. AA. Agencija Stefani poroča: »Popolo d'Italia« piše, da so nekateri tisti listi priobčili netočne in tendenčne izveščke iz govora predsednika vlade Mussolinija v Eholiju. List pravi, da je do tega prišlo po zaslugi protifašistične propagande v inozemstvu in smajnega ostanka nasprotnikov fašizma v Italiji sami. Članek pravi dalje, da je pri tem govoru slo za improvizacijo, ki ni bila namenjena javnosti; besedilo tega govora pa zdaj v tendenčne svrhe širijo v inozemstvu. Po pravem besedilu je g. Mussolini dejal med drugim:

Tistim, ki nas hočejo zaustaviti z besedami ali papirji, bomo odgovorili z junaškimi besedami svojih nekdajšnjih prvih junaških odredkov: Udarili bomo po vsakem, naj bo kakršnekoli barve, kdor bi nas hotel ustaviti na poti. Spomnite se, da so tudi v tistih vrstah, kjer je vladalo nesorazmerje vojaških sil, italijanski vojsaki zmagovali nad Abesinci in da je v bitki pri Adui stalo 14.000 Italijanskih vojakov proti več ko 90.000 Abesincev. In vendar so Abesinci ta dan, to je bilo 1. marca 1896, imeli tako strahovito izgube, da so se ponosno po bitki skrivaj razbežali v gore. Ves svet je tedaj priznal čudovito junaštvo, ki so ga tisti dan pokazali italijanski vojsaki. Bitke pri Adui ni izgubila italijanska vojska, izgubila jo je vlada, ki ji ni bilo mar junaških žrtv italijanskih vojakov, ker je vso svojo pozornost posvečala nizkotnim parlamentarnim manevrom.

Na koncu svojega govora je Mussolini dejal: Poslušajte, kaj vam povem: Črne srajce slavnega Siemonta in žarke Sicilije, počite v ognjene in odločne boje in vztrajajte do konca v njih!

Kulturni boj v Nemčiji

Berlin, 4. avgusta. AA. Današnji nemški listi priobčajo na vidnem mestu uradno poročilo o odkritju letakov proti katoliški cerkvi v Münsteru. Poročilo pravi, da so pred nekaj dnevi razdelili med katoličane letake, ki ostro napadajo münsterskega škofa in katoliške samostane. Sirjenje teh letakov je med katoliškimi verniki zbudilo gorenje proti nacionalnim socialistom. Policija zdaj poroča, da je aretirala osem članov rodbine Klopina, ki so priznali, da so oni izvršili to akcijo in napadli katoliško duhovništvo. Ker spadajo člani te rodbine k neki katoliški organizaciji, poročilo ostro obsoja to njihovo početje ter napada akcijo razpuščenega katoliškega centra, ki hujska narod s tako nizkotnimi metodami, da bi podžgal verske strasti v državi. Poročilo navaja tudi podobne druge dogodke v drugih krajih in ostro obsoja metode političnega katoličanstva, ki s čedalje hujskimi izpadi nastopajo proti oblastvom in cerkvi, samo da bi zvrnili sum na nacionalne socialiste, kakor da bi oni napadali katoličanstvo.

Belgrajske vesti

Belgrad, 4. avgusta. m. V sled odhoda skoraj vseh ministrov iz Belgrada ni danes niti dan zabeležen nobenega važnega političnega dogodka.

Belgrad, 4. avgusta. m. Kakor smo že poročali, obstoja v srbijanskih strankah ki pripadajo združeni opoziciji, več frakcij, ki imajo čisto različne poglede na notranjo ureditev države. Da med temi frakcijami ne obstoja nikakšen sporazum, je potrdil sam šef bivše demokratske stranke Davidović. Ta je v Kraljevu tamkajšnjemu dopisniku »Politike« izjavil v tem oziru sledeče: Z ozirom na akcijo, ki jo v zadnjem času razvija med narodom dr. Dragoljub Jovanović, ki se istotako smatra za enega od voditeljev združene opozicije, povdarjam, da dr. Dragoljub Jovanović vodi to akcijo čisto v svojem imenu in na svojo roko, nikakor pa ne v sporazumu s ostalimi voditelji združene opozicije. — Iz izjavjanj Davidovića se torej lahko vidi, da Ljuba Davidović ne odobrava nastopanje dr. Dragoljuba Jovanovića.

izjavil med drugim, da se je na Bledu ustavil za kratek čas in da je zelo vesel, da se je lahko sestal s predsednikom vlade in Nj. Vis. knesom-naměstnikom. Od teh sestankov nosi s seboj najboljši vtis. Kako dobri odnosi vladajo med obema državama, pa se najbolje vidi iz tega, da je bil pravkar na kolodvoru dosežen sporazum v trgovinskih vprašanjih.

Predsednik vlade g. dr. Stojadinović se je vrnil na Bled in je opoldne obedoval v hotelu Petran. Kosilu je prisostvoval tudi naš poslanik v Bruslju g. Kasidolac.

Izdelala je seznam oseb, ki bi morale v koncentracijska taborišča, ki jih je ta organizacija nameravala otvoriti, in to enega v okolici Kragujevca v Srbiji, drugega pa v bližini Kotora. Te dni je tukajšnja politična javnost vedela povedati imena nekaterih uglednih politikov, ki jih je »Pof« imel namen ugrabiti in odpraviti neznankom. Ta organizacija, ki je uživala vsvo oporo proslulega Jevtičevega režima, je za časa tega režima terorizirala uradništvo po ministrstvih, da se je moralo upisovati v to ilegalno organizacijo in ustanovljati »trojke«, »četvorke« in »petorke«. Spravil se je »Pof« tudi na nižje uradništvo, ki je vsled strahu pred represalijami klonilo ter začelo ustanovljati »trojke«. Vsi nesrečniki so se po prihodu nove vlade globoko oddahnili ter zablevali nazaj podpisano prisego.

Cepprav je g. Jevtič v skupščini izjavljal časniki, da mu ni bilo znanega ničesar o obstoju te organizacije, mu je treba odvrti, da je točno vedel za njen obstoj, ker so bili v njenem vodstvu najbližji njegovi sodelavci in sorodniki, ki se že danes zbirajo okoli njega. Za obstoj »Pof« je dobro vedel tudi bivši notranji minister g. Popović, ter se politična javnost le vprašuje, kaj je g. Popović storil za zaščito poštenih in mirnih državljancev ter res pravih rodoljubov, na katere se je pripravljala pohod »trojke«. Na to vprašanje so ostali bivši oblastniki poštenemu jugoslovanskemu ljudstvu dolžni odgovora.

† Slikar prof. Ant. Gvajc

Iz Brezice je dospela vest, da je tam večeraj zjutraj izdihnil svojo blago dušo akademski slikar prof. Anton Gvajc. Smrt odličnega slovenskega umetnika je zlasti v Mariboru, kjer je preživel in ustvarjal veliko let, bolesto odjeknila. Pokojni Gvajc je bil med mariborskih likovnih umetnikov gotovo najmarkantnejša osebnost. Bil je izredno plodovit slikar, ki je skoro na vsaki svojih mnogoterih razstav presenečal z novimi deli. Tihožitja in pokrajine je bilo glavno polje njegovega ustvarjanja. — Domače krajine, Dravska dolina in naše planine so mu bili glavni motivi. Visoko umetniško vrednost njegovih del so dokazovala laskava priznanja in kritike, ki so jih vse njegove razstave žele. Njegove slike vese danes po raznih narodnih galerijah, tako v Belgradu, Sofiji, Zagrebu itd. Rodom je bil pokojnik iz Ljubljane, kjer je končal srednjo šolo, nato pa se je na Dunaju šolal pri profesorju Trenkwaldu. Pred vojno je razstavljal v Trstu, Gorici, v Belgradu, Sofiji, Mariboru, po vojni pa je bil nadzornik risanja na srednjih šolah ter se je stalno naselil v Mariboru. Čez nekaj dni bi praznoval svojo 70. letnico. Blagega pokojnika pokopljejo v torek popoldne ob 16 na podbreškem pokopališču v Mariboru. Naj počiva v miru.

Osebnosti

Belgrad, 4. avgusta. m. S kraljevim ukazom so napredovali sledeči veterinarji:

Za višje veterinarske svetnike 4-II: dr. Franjo Vebke pri kr. banskni upravi v Ljubljani, Alojz Zarnik pri obmejni veter. postaji v Mariboru, Ivan Vando pri kr. banskni upravi v Zagrebu, Franc Baš pri kr. banskni upravi v Ljubljani, Franjo Lobnik v Gornjem Gradu, Peter Riharič v Smarju pri Jelšah, Alojz Škof v Stari Pazovi, Anton Pršuh v Slovenjgradu.

Za veterinarske svetnike 5. skup.: Josip Serbec, Murska Sobota, Leopold Varl v Litiji, Pavle Kolenc v Prevaljah, Franc Pahor na Jesenicah, Josip Samec v Murski Soboti, Franjo Primic pri obmejni postaji na Raketu, Franjo Samec v Gornji Radgoni, Rafael Ipavec v Krškem, Franjo Goljar v Kranju, Ivan Kobentar v Kotoru, Filip Kulterer v Konjcu.

Za višjega veterinarskega pristava 6. pol. skup. Jože Slane v Novem Kneževcu.

Za veterinarske pristave 7. pol. skup. dr. Leo Kocjan pri drž. vet. bakteriološkem zavodu v Ljubljani ter Vinč Mekang v Kranju.

Za ravnatelja 5. pol. skup. pri centralnem vet. in bakt. zavodu v Belgradu dr. Ivan Kenda.

Najden rimski zlatnik

Črnomelj, 3. avgusta.

Na loškem okljuku pri Črnomlju (okljukov je sedem, to je polotokov, ki jih dela vijačasta Dobljica) so našli zlatnik, težak 7 gramov, iz 24 karatnega zlata, ki je zadnji last g. Fabjana, urarja v Črnomlju. Zlatnik so našli na njivi posestnika L. Zarija, kjer so na istem okljuku našli že veliko rimskih spominkov, ki so jih poslali v ljubljanski muzej. Brez dvoma dokazuje denar, da je morala biti ondaj za časa Kristusa važna vojaška postojanka, ker leži Črnomelj na polotoku, kjer se zlivata reki Lahinja in Dobljica. Loški okljuk, kjer je morala stati vojaška postojanka (saj so tudi našli lončene cevi za toplice) je bil po nasipu in globokem larku, kjer zdaj pelje cesta iz Črnomlja na Vinico, utrjen in na drugem kraju ob vodi, kjer stoji rojstna hiša upokojenega župnika g. Leopolda Kolbeza, precej visok. Zdaj, ko cesto razširjajo, so našli na onem mestu tudi pod staro cesto veliko množino starih podkev, kar kaže na vojaško postojanko in kovanje konj.

Zlatnik, ki so ga sedaj našli, je za spoznanje manjši od našega dinarja in ima na prvi strani napis: Imp. Caes. Vesp. Aug. P. M. Cos III, na drugi strani pa sliko božanstva z napisom: Red-Nep. Ta napis tolmačijo: Imperator Caesar Vespasian Augustus — Publio & Marco consules, ker so Rimljani stali leta po konzulih. Drugi napis bo pa najbrže posvečen bogu Neptunu, ki so ga Rimljani častili ob vodah, kakor ga slika kaže s trizobom v desnici in s prašico v levi.

Maribor ob Mariborskem tednu

Maribor, 4. avgusta.

Za deset dni bo dajal Mariborski teden obdravski prestolici svoje obeleže. Večera smo ga otvorili, pa se je že prvi dan pokazalo, kako težko smo ga pričakovali. Sinoči je bil ves Maribor na svojem »tednu«; med mariborske obraze pa so se že večeraj mešali premočni tuji, ki tudi še danes prihajajo z vlaki in avtomobili ter polnijo mesto. Sinoči se je razgibalo na zabavišču življenje, kakor ga zamore nuditi le »Mariborski teden«. Skraja je bilo vse nekam še oficijelno in mirno, kmalu pa so se duhovi razgreli in proti polnoči so bile vse praterke atrakcije kar oblegane. Danes so bile že zjutraj razstave kljub malemu naliivu napolnjene. Vse razstave so vzbujale veliko zanimanje. Zlasti v tekstilnem oddelku se je kar trlo ženskega sveta. Posebna atrakcija je bila velika razstava sportnih psov, zvezana z ocenjevanjem. Bila je to prava mednarodna prireditve, ki so se je udeležili mnogi razstavljalci in strokovnjaki iz Ljubljane, Zagreba, Maribora in iz Avstrije. Ocenjevanje nekaj stotin kužkov pa je bilo zamudno delo ter se je vlekle večeraj in danes ves dan. Od večjih prireditev omenjamo naslednje:

Plesni turnir

Za otvoritev mariborskega tedna je uprava tedna priredila plesni turnir, ki je nad vse uspel. V soboto zvečer so napolnili odlični gostje veliko unionsko dvorano do zadnjega kotička. Prireditve je posetil tudi g. ban dr. Dinko Puc v spremstvu g. podbana g. dr. Pirkmayerja. Med publiko je bilo videti predstavnike vsega našega javnega življenja.

Ob devetih zvečer je g. župan dr. Lipold kot predsednik otvoril prvi plesni turnir v Mariboru in pozdravil goste in tekmovalce. Nato je g. Simončič razložil občinstvu način in pogoje tekmovalstva. Na turnir so prišli plesalci iz Gradca, med njimi trikratni avstrijski prvak g. Skalka z gospo. dalje gostje iz Zagreba in Ljubljane.

Ob zvokih izvrstnega jazza »Nagode« iz Ljubljane je potekal turnir v najlepšem redu. Najprej so nastopili 3 pari v B razredu; orvenstvo si je osvojil par g. Kenda—gdč. Röger Pia. Člana ljubljanskega plesno-sportnega kluba. V A razredu je tekmovalo 7 parov, 3 pari so se placirali v finale. Zmagal je graški par von Rieb—Inge von Bruckner, člana »Blau-Orange« kluba.

Najlepša točka turnirja je bil ples razreda moštrov. V tem razredu je sigurno zmagal avstrijski prvak Skalka—Skalka, člana »Weiss-Grün« kluba iz Gradca. Občinstvo je tekmovalcu pozorno sledilo in zmagovalcem navdušeno aplaudiralo. G. župan je zaključil lepo uspešno prireditev z zahvalo vsem sodelujočim in zmagovalcem razdelil pokale.

Kongres gluhomemih

V okviru Mariborskega tedna se je vršil večeraj v Mariboru svojevrsten kongres — prvi v naši državi. Zbrali so se gluhomemih ter razpravljali o svojih krizah in težavah. Kongres se je pričel zvečer ob 20 v Narodnem domu ter je trajal do polnoči. Zbranih je bilo okrog 60 gluhomemih, največ iz Maribora in Slovenije, zastopane pa so bile tudi razne druge pokrajine naše države. Mednarodno obeležje je dala zboru navzočnost nekaterih delegatov zveze gluhomemih iz Avstrije ter pismeni pozdravi, ki so jih poslale inozemske organizacije gluhomemih. Vodstvo zbora in vsi ostali so bili sami gluhomemci z izjemo tajnika g. Konrada Uršiča. Kot edini opazovalec je prisostvoval zboru tudi poročevalec »Slovenca«, bil pa je to pot v resnici samo opazovalec, saj se ni slišala vse štiri ure piteka niti besedica in so se zborovalci ves čas razgovarjali, podajali poročila, vneto debatirali samo s kretnjami in mimičnimi izrazi. Za lajka, ki je prvič videl večjo družbo gluhomemcev, so bili to svojevrstni prizori. Koliko volje so pokazali ti trpin, ki jih je narava udarila, da jim ni dala druga gluha in govora, pa so vendar polnovredni člani človeške družbe.

Kongres je otvoril predsednik g. Alo. z Uršič. Zborovalci so počastili spomin blagopokojnega kralja Aleksandra, kralju Petru II. so pa odposlali vdanostno brzojavko. — Tajniško poročilo je podal g. Konrad Uršič, blagajniksko pa g. Bogomir Sagaj. Blagajna Društva gluhomemih za Dravsko banovino izkazuje 10.369 Din dohodkov in 7.065 Din izdatkov. Zaključil se je sestanek z volitvami ter so bili izvoljeni: Predsednik Alojz Uršič, tajnik Konrad Uršič, namestnik Jaroš Avg., blagajnik Sagaj Bogomir, vsi iz Maribora; odborniki: Kac (Ruše), Kurbus (Podbrežje), Krajnc (Nova vas), Namestnik: Gorican (Pragersko) in Barometler (Maribor); poverjenik za ptujski srez Serona (Breg).

Novi odbor je danes popoldne izdelal pravila za organizacijo, ki bo imela delokrog za vso državo. Ob 6 zjutraj so gluhomemih kolezarski sportniki priredili dirko na 80 km. Maribor—Fala—Maribor, ob pol 8 so dobili zmagovalci v Narodnem domu darila. Popoldne so si ogledovali Mariborski teden, jutri napravijo izlet v Rogaske Slatine in Celje.

Otvoritev obmejnega tujsko-prometnega paviljona

Danes popoldne se je otvoril v St. Ilju v Slovenskih goricah tujsko prometni in avtomobilski paviljon, ki ga je zgradila mariborska Tujsko prometna zveza. Blagoslovitev je bila združena z veliko slavnostjo. Blagoslovitev je izvršil dah. svetnik in šentiljski župnik g. Ewald Vračko. Navzoči so bili ban dr. Puc, ministra zgradb je zastopal inž. Kukovec, mariborski župan dr. Lipold in podžupan Goloub, obmejni komisar Krajnovič, orož. podporočnik Popović, predsednik avtokluba v Mariboru Pinter, ravnatelj Putnika Perše iz Belgrada, prof. Seunig za Touring-klub, Valjak za Združenje in Zvezo gostilničarjev, člani Tujske prometne zveze, iz Avstrije pa je prišlo istotako veliko odličnih osebnosti: Dr. Gustav Braun (avstrijski tujsko prometni urad v Belgradu), dvorni svetnik Viktor Kastner v zastopstvu štajerskega deželnega glavarja, dr. Sepp iz Gradca, župan iz Spilja, Segius v. Bagovout za štajerski avtoklub v Gradcu, Ferdinand Grögl kot zastopnik avstrijskih železnice ter zastopniki avstrijskih carinskih in finančnih oblasti. Govorili so predsednik Tujske prometne zveze v Mariboru dr. Jančič, ban dr. Puc, dr. Gustav Braun in dv. svet. Kastner za Avstrije. Šolska mladina iz St. Ilja je zapela nekaj pesmic in s tem se je lepa slavnost zaključila.

Razstava psov

Ob priliki Mariborskega tedna se je vršila tretja državna razstava psov vseh pasem, ki jo je priredil Klub ljubiteljev sportnih psov v Ljubljani. Razstava je bila pod pokroviteljstvom kraljeviča Andreja. V soboto popoldne je bila razstava

otvorjena in zelo dobro obiskana. Razstavljenih je bilo nad 140 psov. Tako v soboto popoldne, kakor tudi v nedeljo popoldne je izvršila komisija, ki so jo sestavljali sodniki dr. Witzelhuber z Dunaja, ravnatelj Klobučar iz Maribora in dr. Lovrenčič ter Schuster iz Ljubljane z ocenjevalci Dermoto (za službene pse), Drenig (za sportne pse) in Smerkolj (za nemške ovčarje) naslednje ocene:

Med lovskimi psi je dobilo odlično oceno pet ptičarjev in šest jamarjev, med njimi 5 prvakov Jugoslavije »Maribor 1935«. Med sportnimi psi so dobili odlično oceno trije ilirski ovčarji, 1 doberman-pinč, 1 Airedale-terrier, 3 nemške doge, 1 pudl, 1 prvak Jugoslavije, japonski Pu-Yi, lastnik dr. Sadinka iz Celja, 2 opicja pinčarja, 6 škotskih terrierjev, 3 nemški bokserji, 1 ovčar iz Sarplane. Razstavljeni so bili tudi dragoceni pustinski hrti, ki so vredni po 30.000 Din. Po mnenju inozemskih strokovnjakov je razstavljen prvovrsten material, posebno pohvalo pa so želi trije domači ovčarji, ki so vsi trije dosegli »Jugoslovansko prvenstvo za leto 1935«. Za razstavo je bilo toliko zanimanja, da je vodstvo sklenilo prirediti slične razstave vsaj vsako drugo leto.

15letnica „Peruna“

Agilno kolesarsko in motociklistično društvo »Perun« slavi letos svojo 15letnico ter je praznovalo ta pomembni jubilej danes. Društvo je za časa svojega obstoja veliko napravilo za razvoj slovenskega kolesarskega sporta na severni meji ter je danes matica številnih kolesarskih odsekov. Obenem z društvom praznuje jubilej neprestanega dela v vodstvu kluba sedanjnj njegov predsednik g. Anton Hlebš. Proslava se je izvršila danes zelo slovesno. Popoldne je bila slavnostna seja pri Unionu.

Danes se je ob priliki 15letnice kolesarskega in motociklističnega kluba Peruna v Mariboru vršila jubilejna dirka na progi Maribor—Sv. Kungolita in nazaj. Start pred gostilno Spatek, cilj v Krčevini pri gostilni Babič. Start se je vršil ob navzočnosti pokrovitelja mestnega načelnika dr. Lipolda. Proga 24 km. Od kolesarjev je startalo 30 dirkačev:

1. Stefan Rožman (Zel.) 40:11, 2. Sunko Josip (isti) 40:11,6, 3. Kogler Andrej (Perun-matica) 40:12 (obemem postal prvak kluba), 4. Lozinšek Henrik (Zel.), 5. Smeč Adolf (Zel.), 6. Lukaš Stefan (Perun-Pesnica).

Od motociklistov je startalo 14, in sicer v Zgornji Sv. Kungoliti, s ciljem istotako pri gostilni Babič v Krčevini. Proga 11 km.

1. Sevnik Stane (Hermes) 8:21,6 (prvak dneva), 2. Beranič Ivan (Perun) 8:42 (prvak kluba), 3. Franjo Babič (Perun) 9:44, 4. Anton Lušnik (Perun) 10:05, 5. Čerčič Hinko (M.K.M.) 10:58. Vsi ostali tekmovalci radi mokre ceste in defektov niso prišli na cilj.

Ob 12 je bil spoved po mestu, nakar je bila v restavraciji Union svečana seja, ki jo je otvoril predsednik kluba Anton Hlebš. Prisostvovali so še drugi odlični sportni funkcionarji, med njimi tudi g. Gorjanc, ki je najstarejši slovenski sportnik in predsednik M. K. Iirije iz Ljubljane, ter Nikola Boškovič kot načelnik sportne komisije od Zveze motociklističnih klubov v Zagrebu. Slednji je izročil dragoceno spominsko plaketo klubu Perun, prvaku dneva Sevrčtu pa krasno darilo, ki ga je daroval Eda Funk. Ob 20 zvečer je bila v restavraciji Union družabna večerja in razdelitev daril.

Ljubljanska kronika

Ljubljana, 4. avgusta

Modras ga je pičil. 17 letni Kuhelj Ciril, sin kočarice iz Zagradca 11. je danes popoldne v tamkajšnjih gozdovih nabiral lešnike. Dečko pri tem ni bil zadosti previden. Naenkrat je kričnil v strtonosni bolečini, ki mu je pretresla vse telo. Pičil ga je modras, skrit v grmu. Dečka so prepeljali v ljubljansko bolnišnico, vendar je njegovo stanje hudo nevarno. — Z Lesec pri Bledu pa so pripeljali v bolnišnico 23 letno Kunčič Fani, blagajničarko pri Slamiču. Kunčičeva je na Lescah močno ugriznil pes, ki je bil sicer priklenjen, vendar je po nesreči prišla v njegovo bližino.

Trije stražniki so ga komaj ukrotili. V centru mesta na Šelenburgovi ulici se je v soboto popoldne pripetil neljub dogodek. Stražnik, ki stoji pred pošto, je opazil 38 letnega brezposelnega delavca Juvana Janeza, ki je beračil po trgovinah med neboličnikom in kavarno Emono. Opozoril ga je, da je beračenje prepovedano, zakar se pa Juvan ni zmenil in je beračil še dalje po Šelenburgovi ulici. Pred Sarčevto trgovino mu je pa stražnik napovedal aretacijo. Temu pa se je Juvan uprl in stražnik podrl na tla. Stražnik se je dolgo prizadeval z njim in ga je slednji spravil v Kraljevo ulico, kjer mu je prišel na pomoč še en stražnik. Toda tudi oba še nista mogla ukrotiti nasilneža, ki se je vlekel na tla in se enega stražnika tesno oklenil z nogami. Prišli je moral še tretji stražnik, da so Juvana spravili v bližnjo vežo, od koder ga je policijski avto odpravil na polje.

Most čez Muro pri Petajncih

Ljutomer, 2. avgusta.

Čez Muro vodi na slovenskem ozemlju pravzaprav samo en most, to je most v Veržetu, ki tvori edino mostovno zvezo s Slovensko Kraljino. Oni v Gornji Radgoni veže slovensko ozemlje z nemško Radgono in Avstrijo. Ako iz gornjega Prekmurja hočeš po mostu čez Muro, moraš skozi Avstrijo. Ves ostali promet čez Muro se vrši potom brodov, ki pa radi narasle Mure dostikrat sploh ne vozijo. Zato je drugi most čez Muro dolga želja vsega prizadetega prebivalstva. Najprikladnejši kraj za novo mostno zvezo čez Muro bode pač Petajnci, v bližini radenskega zdravilišča. Pretekli četrtlet se je na lieu mesta vršil komisijski ogled terena. Od banske uprave sta se tega ogleda udeležila g. inž. Viher in dr. Kovačič. V komisiji so bili istotako zastopniki čestnih odborov iz Ljutomer in Murske Sobotice in zastopniki prizadetih občin. Novi most bo iz železobetona in bo stal okroglo 2 in pol milj. Din. Najtežja razpravna točka je prispevno razmerje interesov. V tem oziru se ni prišlo do sporazuma. Nekaj bodo morali prispevati privatniki, predvsem lastnika obeh zdravilišč Radenci in Petajnci, ki sta na novem mostu najbolj zainteresirana, po odbitku tega prispevka bo dala eno polovico banska uprava, drugo polovico pa cestna odhoda Ljutomer in Murska Sobota. Tako bo dobila Slover: »Kraljina najlepšo zvezo z Radenci in Petajnci in z Gornjo Radgono čez slovensko ozemlje. Še večje važnosti pa bo nova cestna zveza Prekmurja z Mariborom, ki bo vodila čez Kapelo in Ivančice do Sv. Benedikta in nazaj. Upajmo, da se bodo načrti kmalu začeli uresničevati.

Od Soče čez Zilo

Kraj, ki ne smemo pozabiti, da so slovenski

St. Rupert pri Velikovu. Na levi: bivša Narodna šola Družbe sv. Cirila in Metoda. Po plebiscitu so Nemci šolo zaprli in je še do danes niso odprli

Msgr. Valentin Podgorc:

Kako nemška ljudska šola na Koroškem uničuje Slovence

Nemci čisto pravijo: učiti se v ljudski šoli obeh jezikov ni mogoče. Morebiti. Predočimo si, kajšne težave ima učitelj, ki bi hotel obema učiti, Slovence in Nemcem. Pričnemo se težave že z abecedo. Od nemškega otroka se zahteva dosti več, kakor od romanskega. Ta se uči romanske-latinske abecede, tiskane velike, male, pisane velike, male. Čveterih torej. Da to za malega siromaka ni malenkost, je umevno. Nemški otrok se uči poleg latinske še fraktur pisave — švabah — tiskane abecede, velike, male, pisane velike, male, torej osem abeced. Zato menda učitelji po možnosti latinico kolikor toliko zanemarjajo in se večejo na dosti težavnejšo fraktur-pisavo. Fraktur pisava pa se težko bere. Tisto je davno že statistika dokazala, ki pravi, da je v nemških šolah veliko več kratkovidnih otrok, kakor v romanskih ali angleških. Pred kakimi 50 leti so se večšči trudili, iz ljudskih šol izriniti fraktur pisavo, a Nemci so jo proglasili za narodno, in stvar je običajna. Ko bi se slovenskim otrokom na Koroškem nemščina učila v latinski obliki, bi to bilo manj pogubno ali usiljuje se v fraktur črkah. Otroci črke ne razloči in besede ne razume. In konec konce: če prej ni neumen, postane neumen po šoli.

Brez vzgoje

Šola, ki poučuje v tujem jeziku, ne more vzgajati. Dober učitelj bo v naših šolah vzdrževal red kakor v vojašnici, več težko. Otroci se ne more zanimati za tuje berilo, ne za tujo zgodovino, ne za tujo pesem in povest. Vse, kar otroka zgrabi pri srcu, se eliminira. Otroci učitelja ne razume, a ne samo tisto. Otroci je tudi poreden, čim brihtnejši bolj bo učitelja zamehoval in norčeval se z njim, če učitelj svoje naloge ne razume. Zgodovinar Helmut pripoveduje, kako so se nemški misijonarji trudili, Slovence učiti molitvi — latinski oziroma grški Kyrie eleyson — slovenska gruča pa ni molila kyrie eleyson — marveč: V grmi volšal! Tako bojo fantje besede učiteljeve preobračali in se boje s poukom norčevali. Učitelj je bral s fanti nemško povest, v kateri je bila beseda »Landedelman« — Kaj ve naš otrok, kaj je delman, ali tisto ve, kaj je lan, in da je dedel ali dedec kakor star šimen Sirotnik. Kakšen je v teh razmerah pouk in kakšna vzgoja, si pravce lahko misli.

Veliki pedagog Herbart pravi o poučevanju jezikov to-le: »Jezikovni pouk je za izobraževanje brejnje. Ako tisti ne vznbuja zanimanja za tisto, kar se v besedi pove, se bosta učencev in učitelja zvalila iz tira napredujoče izobrazbe. In vendar nam jezikovne ure jemljejo tolik del pouka. Ako se učitelj tukaj pusti zapeljati od predsodkov in navade, učitelj ne vzgaja več, marveč le še uči. In če učne ure ne vzgajajo, potegnili bo fanta sirovost okolice v nižino! Wenn die Lehrstunden nicht mehr erziehen, so zieht alsbald alles Gemeine der Umgebung den Knaben zu sich herunter. Jezikovnega pouka se je treba vsakega braniti, ki ni na poti do izobrazbe neizogiben.« O tem se pritožujemo, da naša šolska mladina posurovi vsled načina poučevanja, ki se do zdaj v naših krajih prakticira.

Bilo je menda l. 1922., da je dunajski list »Reichspost« prinesel iz Grabštajna pod naslovom Analfabetenunterricht in Kärnten faksimile neke šolske naloge. Tedaj je nastopil tamošnja službo nemški župnik Dicker — v slovenski župniji. Ne vemo, ali je naloge poslal listu župnik, ali bila je tam. Predočilo se je širnemu svetu vzgajanje in izobraževanje slovenske mladine na Koroškem. Martine se je pisal dvanajstletni fant, srednje nadarjen, katerega umetnost se je pokazala svetu. Naloga je bila nemišl in dokaz, da so slovenski otroci nezmožni, tudi dvanajstletni, zapisati najpreprostejšo nemško nalogo. Tisto se nam naprej izpričuje od voditeljev kmečkih napredovalnih šol, da tja prihajajo fantje po osemletni ljudski šoli popolnoma nezmožni pisave, računanja in mišljenja. Nezmožni zapisati pisemce, zato napredovalna šola ne pride naprej, ker mora fante učiti šele snov, ki bi jo morali imeti iz ljudske šole. Osrednja vlada o tem ne ve nič, nemška duhovščina tega ne verjame. Našega lista »Koroškega Slovence« ne berejo, in kdor zna slovenski, bere iz njega samo, kar bi se dalo rabiti zoper Slovence. Nemški listi naših pritožb ne sprejemajo. Tako je našim sosedom slovenski del Koroške neznan, kot da bi bil kje v osrednji Sibiriji.

— Motnje v želodcu in črevesju, žepanje v trebuhu, zastajanje v žilnem sistemu, razburjenost, nervoznost, omotičnost, hude sanje, splošno slabost olajšamo, če popijemo vsak dan čašo »Franz Josefovec grenčice«.

Narod narodu tuje

De Maisire nekoč piše: »Narod tujemu narodu ne mara biti pokoren, iz jasnega razloga, ker narod ne zna tujemu narodu ukazovati. Opazujte enkrat najpametnejše ljudstvo, ki doma izborna vlada. Kakor hitro zadobi oblast nad drugim, se izgubi njegova moč in komaj si je še podoban. Tujec ljudskega mišljenja ne proučuje, da se po njem ravna, proučuje je le, da mu more nasprotovati. Menda misli, da nevolja, ki jo vznbuja, bolje služi njegovemu dostojanstvu, kakor bi služil blagoslov, ki bi ga lahko posredovale (Vom Papste; I. 306). Ali s to stvarjo ni, kakor s ceto ali železnico, ki jo je treba graditi, ali urediti in zgraditi reke. Tukaj se kvari ljudstvo, domačin, ki ga potrebuje Nemec, ki pozneje živi med Nemci in prinaša seboj med Nemcem svojo pokvarjenost. Renegatstvo, breznačajnost, moralno propalost. Iz Indije pripovedujejo misijonarji o grdem nasprotju med branimi in paria-ljudstvom-siromakom. Braman svojač ni pripustil, da paria zajema potrebne vode iz istega studenca z bramani. Paria je moral po vodo v pocestne luže. Iz teh je črpal siromak — kugo, ki jo je pa potem zanesel tudi med bramane, dokler niso Angleži dali tudi pariji čistih studencev! Dajte čistih duševnih studencev koroškemu slovenskemu ljudstvu, dajte mu šol, v katerih se bo dobro pridno ljudstvo vzgajalo in izobraževalo, kakor se otroci vsepovsod vzgajajo in izobražujejo.

Vse javno življenje na Koroškem - nemško

Če hodiš na Koroškem po slovenskih vaseh in vidiš povsod nemške napise, nemške uradne razglase, objave in naznanila požarnih bramb v nemškem jeziku, na šolah in na gasilnih domovih napise v nemščini — dobiš vtis, da si prišel v čisto nemško deželo. Če pride človek v te kraje in razmere, se sprva čudi tem nemškim objavam, napisom in naznanilom. Polagoma pa čut otopi in njujude se privadijo na to. Zasnujeni narod!

A ni dvoma, da gre na Koroškem vsa tendenca za tem, prikazati Koroško — tudi slovenski del — v javnosti kot nemško deželo. Slovesščina naj se umakne v zasebne domove, v privatno življenje, v javnosti naj bi bilo vse nemško. Ta tendenca je na Koroškem že stara. A do l. 1920 je vsaj še cerkev kljubovala nasilnemu ponemčevanju javnega življenja. Od l. 1920 pa so nam ponemčili na Koroškem že več duhovov cerkev; iz mnogih so slovesščino popolnoma iztrebili, drugod so cerkve napol ponemčili. Da, glavno nemško prizadevanje na Koroškem po l. 1920 je bilo in je še: ponemčiti cerkev. Iz mnogih cerkev, v katerih se je vsa dolga stoletja slovensko pelo, molili in pridigovali, so slovesščino popolnoma iztrebili. Pogosto so zahtevali nemško pridigo ljudje, ki sami nikdar v cerkev ne gredo. Škofijstvo je ukazalo v takih slučajih, naj se pridiguje vsak mesec tudi nemško; a kdo mora poslušati zdaj te nemške pridige? Slovenci!

Požarna bramba je na Koroškem čisto nemška organizacija. Učitelji, najhujši germanizatorji na Koroškem, v njej pridno sodelujejo.

O šoli je itak znano, da je to najhujša ponemčevalnica koroških Slovencev.

Prišlo je že tako daleč, da proglašajo slovenske napise kot znak treditelje! Koroška naj bi imela čisto nemško lice.

Bilo je na banketu, ki so ga predili na čast gledališkemu ravnatelju, ki je obhajal petindvajsetletnico svojega delovanja. Govori so sledili govorom — končno je vstal na koncu mize star gledališki delavec in potrkal ob kozarec. Nastala je grobna tišina. In stari mož je izpregovoril: »Tukaj manjka krompir!« ter se je mirno vsedel.

»Kaj? Povišanje plače? Bodite veseli, da ste moj knjigovodja. Če me boste še enkrat prosili za doklado, vas bom naredil za svojega družabnika, ste razumeli!«

Suša v Julijski Krajini

Velik del Julijske krajine je letos hudo prizadet od suše. Zilo, ki je zelo lepo kazalo, je na splošno malo vrglo. Fizola ne bo takorekoč nič in ponekod tudi od krompirja ne bo vredno govoriti. Zgodnja košnja ni bila slaba, a senožet je skoro povsod požgana; tudi otava ne bo nič prida. Trta je dozdaj kazala dobro, a če se bo suša še nadaljevala, se je bati tudi zanjo. Cene živil so začele iti odločno navzgor. Krompir je na debelo po 50 lir stot. Pomanjkanje se javlja po celi Italiji vedno občutnejše. Iz Neaplja n. pr. se ponavljajo vesti o pravcati lakoti. Splošno se tudi govori, da je položaj po mnogih starih pokrajinah še slabši kakor v našem Primorju. V Rimu se je pojavila vročinska bolezen. Bolnike, ki se vračajo iz Vzhodne Afrike, izlagajo na Sardiniji.

V zvezi s sušo je izredna julijska vročina povzročila in pospešila marsikak požar. Tako se je vnela pri kopališču v Grinjanu pri Trstu suha trava in ogenj je ogrožal celo kopališke naprave. Prav tako se je vnelo grmovje blizu Opčin. Sežane in Lonjerja in gasilci iz Trsta so po napornem delu le s težavo pogasilili ogenj. Poleg tega pomaga sušiti še burja, ki vedno česče hrlije preko kraških izsušenih tal.

Veliki istrski vodovod za severno siran lastre še ne funkcionira. Stroji, ki bi morali poganjati vodo od Buzeta v Čičarijo kakih 800 m visoko, so se izkazali nedostupni. Ko so premenili stroje, so dognali, da tudi cevi ne vzdrže silnega pritiska. Tako se je stvar zavlekla.

V Trstu so jeli podirati drugi del Korska tam, kjer je bila svoje dni znana veletrgovina Weiss. Trgovine so se razmetile po drugih bližnjih ulicah. Na istrskem bregu od Barkovljan proti Miramarju so zgradili troje novih kopališč. Openški tramvaj je s 15. julijem dobil nove vozove, ki bodo prevozili progo iz Trsta na Opčine v 20 minutah.

Promerije. Na Vidovdan so bili promerirani za doktorje irgovskih ved na univerzi v Trstu med drugimi A bin Regent s Kontovela Henrik Simončič iz Barkovljan, Vladimir Turina iz Trsta ter Ivan Klun od Sv. Ivana pri Trstu.

Smrtnevarno je v Gorici bolan že dalj časa g. Leopold Cigoj, duhovni vođa v škofijem zavodu Malem semenišču.

Sprememba na goriski prefekturi. Goriški prefekt dr. Salvator Introna je prestavljen iz Goric v Pesaro. Sedaj pride za prefekta v Gorico dr. Tomaž Ciampini iz Aquile.

V Mirnu pri Gorici so zaprli malo špacapalno tiskarno.

Novo maso je pol v Sempetru na Krasu 7. julija č. g. Anton Poljar, na Proseku pa isti dan č. g. Jože Milič.

Konfinacije. Pred kratkim je bil v Idriji aretiran 55 letni Srečko Kogej, bivši dolgoletni občinski tajnik v Idriji. Kogej je bil pred nekaj leti upokojen, nakar se je stalno izselil v Jugoslavijo, kjer je živel na svojem posedovanem posestvu v Zireh. Večkrat je šel čez mejo, zlasti v Idrijo, kjer je prejel tudi svojo pokojnino. Ko pa je bil zadnjič v Idriji, ga je policija nenadoma aretirala in zaprla. Goriška konfinacijska komisija ga je obsodila na pet let konfinacije. Vzroki njegove konfinacije niso znani. S Kogejem je bil konfiniran na dva leti tudi Ivan Bajt, avtoprevoznik iz Idrije. Na pet let konfinacije je bil obsoben brivski mojster Stanko Prosen iz Ajdovščine. Konfiniran je otoku Ventotene.

V Gorici so v zadnjem času umrli: Lucija Stabon, roj. Keber, 68 let; Marija Bukovec, vdova Močilnik, 82 let; Maks Kogoj, 2 leti; Leopold Jablanšek, 37 let; Alojzija Pavlin, roj. Lašič, 57 let; Strajn Ivan, 22 let; Valerij Makor, 10 let; Alojzij Zalelet, 8 let; Marija Žbogar, 81 let.

Posejilnica za ilirsko-bistrski okraj bo dobila v svrhu sanacije od države 1.500.000 lir posojila.

Podeželske kmečke zadruge in lastizem. Preteklo nedelje je bil v Trstu občni zbor nove fakistične zadruge zveze za podeželske kmečke zadruge, ki ima nalogo, da delo kmečkih združenj podpira in nadzira.

Novi učitelji goriskega učiteljskega. Zanimiv je naslednji popis učiteljev, ki so letos končali goriško učiteljsko »Scipio Slatapere«. Imena teh učiteljev so sledeča: Arpino Bruna, Benko Ada, Belini Etorina, Buffi Milena, Ciani Ines, Cigoj Dorotea, Chienaroli Onorina, Dalla Motta Adriana, Della Mora Lidia, Donati Gemma, Franco Vanda, Leonardi Bruno, Lovišček Guglielmina, Muechit Ermanno, Palluch Luigia, Piazza Giovanni, Pipacco Domenico, Provedel Anita, Villani Michela, Visintin Elsa, Zucalli Rambaldo.

Pri zaprtju, motnjah v prebavi

vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec

naravne FRANZ JOSEF grenčice.

Registrirano od Min. soc. pol. in nar. zdr. 5. br. 1545 od 24. 1. 1933.

Straža na kajberskem prehodu

Gorsko sedlo Khajber, ki leži nad čez 50 kilometrov dolgo in ozko dolino, po kateri pelje cesta Pašavar—Kabul, nikakor ni glavni vhod, skozi katerega so v predangleški dobi vdrali osvajačevali v severno nižno Indijo. Ti so prišli čez danes angleški Beludžistan do Multana ali pa so si izbrali, če jih je pot vodila čez Kabul, lažje prehode in so se pod Džalalabadom obrnili v stran. Zalostne izkušnje, ki so jih doživeli Angleži v bojih z Afganci, so šele pokazale strategični pomen te ozke doline, ki se vije med gorskimi grebenom in ki jo je prav lahko zapreti. Obramba severozapadne meje je istovetna s stalno pripravljenostjo ovirati vsako gibanje, ki bi pripravljalo v srednji Aziji uvedbo tuje konvoje nad modernim prometom, kaj pa se zbiranje čet, ki bi grozile Indiji. Britanska strategija v Indiji se je že zdavnaj pripravila na to »steorično« mejo. To je linija, ki vodi od Kabula čez Ghazni do Kandaharja, na kateri se da zapreti razmeroma majhna luknja med visokimi gorskimi grebeni in prostrano pušavjo. Prelaz Khajber je najvažnejši med različnimi izpadnimi točkami, skozi katere bi se dale v primeru potrebe najhitreje vreči čete na obrambo postojanke na tej liniji.

Roka Rusije

Nevarnosti, da bi bila Indija ogrožena s severozapada, so se Angleži zavedli prvič za časa egiptovske ekspedije Napoleona Bonaparta. Korzikaneec je prvotno sanjal o tem, da bi posnel pohod Aleksandra Velikega. Po njegovem padcu se je Anglija lahko dve desetletji nemoteno veselila svoje indijske posesti, toda že leta 1830 so se ob rekli Darju zasidrale predstraže ruskega imperijalizma in kmalu za tem je bilo čuti rastjo vpliv ruske diplomacije na Perzijo. Ko so leta 1834 in ponovno leta 1837 vdrla perzijske čete v Afganistan, so v Londonu v tem videli roko Rusije. Od tedaj so se v srednji Aziji neprestano ponavljali politični dogodki, ki so Angleže v Indiji vznemirjali in jim narekovali dalekosežne varnostne ukrepe. Osvojili so si ves indijski severozapad, zasedli Pendžab, Sind in Oudh, pri tem pa tako močno napeli svoj jarem, da je izbruhnil upor, ki so ga z največjo težavo in brutalno silo zadušili.

Ko so leta 1873 Rusi osvojili Buharo, se je v njih prvič porodila misel, da bi osvojene pokrajine priključili nase z železnico, ki bi vodila iz Orenburga v Taškent. O tem je slišal tudi znameniti graditelj sivega prekopa Ferdinand Lesepe, ki je takoj pisal takratnemu ruskemu poslaniku v Carigradu grafu Ignatovu in mu razložil zamisel neopretirne železniške zveze od Calaisa do Kalkute. Progo od Orenburga do Samarkanda naj bi zgradila Rusija, naprej do Pašavarja pa Angleži. Grof Ignatjev je Lesepeja opogumil, naj le korajžno poskusa predrsti s svojo idejo, ter je v tem smislu tudi poročal v Petrograd, kjer so zamisel povsem ugodno sprejeli. Toda, ko so dospeli v Indijo francoski inženjerji, da bi se po Lesepevem naročilu podali v Afganistan, kjer bi študirali teren za traso, so jim na mig iz Londona prepovedali nadaljnje potovanje. Lesepe se je nato spravljal nad Panamski kanal, progo Orenburg—Taškent pa so Rusi zgradili šele v letih 1905 do 1907. Angleži so se sploh vztrajno in uspešno upirali vsakemu poskusu, da bi se neposredno zvezalo indijsko ter rusko—transkaspisko železniško omrežje.

Prijateljstvo z Japonsko

Med bursko vojno se je pojavilo v Londonu vznemirjenje zaradi naraščajoče moči

Nemčije, ki je pričela ogrožati evropsko ravnotežje. To je potisnilo angleške azijske skrbi nekoliko v ozadje. Da bi pridobili nekoliko odmora za zagotovitev uspešne straže v Severnem morju, so sklenili zvezo z Japonsko. Rusko-japonska vojna, ki se je iz tega izcejnila, je carsko Rusijo tako oslabil, da je prišla v finančno odvisnost od londonskega denarnega trga, ker francoski krediti niso več zadostovali njenim potrebam. Istočasno je London začutil potrebo, da je leta 1905 pri obnovitvi pogodbe z Japonsko obremenil svojega sopogodbnika se z jamstvom za varnost svoje azijske posesti, — korak, ki je kajpada zelo omajal britanski ugled pri drugopolnih narodih. Ker Japonska pri mirovni porajanjih v Portsmouthu ni dosegla nobene vojne odškodnine, ker so se temu upirale anglosaksonske velesile, se je morala, bolj kot kdaj prej navezana na anglosaksonske kredite, podvreči temu, da se je z dodatno klavzulo k njeni pogodbi z Anglijo odpovedala, da bi svojo zvezo z Anglijo izrabljala kot sredstvo presije na Ameriko. Britanska strategija je privedla do tega, da se je ob izbruhu svetovne vojne morala Nemčija boriti skoraj proti vsemu ostalemu svetu.

Pogled v zunanjo Mongolijo

V Washingtonu obstoja sicer nagajenje, da bi si Amerika do gotove meje razdelila z Japonsko oblast nad Tihim Oceanom in tako priznala japonsko »Monrojevo doktrino za Vzhodno Azijo«, vendar se mora to nagajenje boriti s bojaznijo, da ne bi bili prej ali slej važni prekomorski interesi izročeni na milost in nemilost čedalje bolj rastoče ru-mene velesile. Istočasno pa v Ameriki niso niti najmanj pripravljeni, da bi pomagali evropskim kolonialnim močem na Daljnem Vzhodu hoditi po kostanj v žerjavico. Angleški državniki, kakor Lloyd George in Smuts, ki mnogo obetajo od učinkovitega anglo-ameriškega sodelovanja glede problemov Tihiga Oceana, vendar jima vodilni japonski publicist dr. Vašio odgovarja v listu »Japan Advertiser«, da tako sodelovanje ne predstavlja nič novega, da se je po razvezi britsko-japonske pogodbe poskušilo že vse, kar se mora zgoditi brez bojnih sredstev, dalje, da Japonska medtem ni postala šibkejša in da od vsega preostaja poizkusiti le še vojno anglosaksonskih velesil z Japonsko.

V novejšem času je objavil časopis »North China Daily News« izbrpna poročila o položaju v zunanji Mongoliji in Sinkiangu. Po teh poročilih se v vsej zunanji Mongoliji mrzlično oborožujejo. Mesto karavan s kamelami srečava na vsak korak z vojnimi materijalom naložene tovorne avtomobile, za katere so nalašče popravili vse glavne ceste. Gradijo se letališča, bencinski tanki, orožarne, zbirajo se čete itd. Še bolj pomenljivo pa je, kar poroča pekiški dopisnik istega lista, da je namreč zvedel iz zanesljivega vira, da je ves predele kitajskega Turkestanu popolnoma zased pod sovjetsko kontrolo, z izjemo pokrajine okrog Kašgarja.

Panislamizem...

Kašgar naj tedaj ponovno postane nek vrsta arhimedična točka, iz katere upa panislamska zarota začeti z bojem proti anglosaksonskemu gospodstvu v Indijskem Oceanu. I. obenem podpirajo Japonci pri nankinskih vladah upanje, da bi si le-ta z njihovo pomočjo zopet pridobila nazaj nekdanjo moč v Srednji Aziji, in sicer za ceno odprave kontrole nad severno Kitajsko, na stroške tako sovjetskih kakor tudi angleških imperijalističnih težnj v Kitaju.

Nedeljski sport

Primorje : Gradjanski 2:3 (2:2)

Ljubljana, 4. avgusta

Nad vse zanimiva in napeta je bila današnja borba med našim zastopnikom v ligi in zagrebškimi Gradjanskim. Pa je bilo vže naprej pričakovati take borbe, kajti Gradjanskemu gre za najvišji naslov za državno prvenstvo, Primorje pa še vedno ni popolnoma izven nevarnosti, da sfrči iz lige. Zato je vladalo za izid današnjega srečanja povsod zlasti pa v ljubljanskih in zagrebških sportnih krogih, izredno veliko zanimanje. Zagrebški »purgerji« so pripeljali s seboj več sto navijačev, da jim pomagajo do zmage, Ljubljana pa je tudi spravila vse na noge, tako, da se je vršila tekma ob polno zasedeni hiši. Nad 2000 gledalcev je prisostovalo tej gigantski borbi za točko, nad 2000 gledalcev se je mučilo 100 minut z negotovostjo, ker nihče ni mogel z vsa sigurnostjo računati z zmago ene ali druge enajstorice. Šele drugi polčas je prinesel jasno sliko.

Moštvu sta nastopili v naslednjih postavah:

Primorje: Logar—Hasel, Bertonec 1—Zemljak, Slamič, Boncelj—Janežič, Pupo, Makovec, Bertonec 2, Uršič.

Gradjanski: Bratolič—Hugl, Rajković—Pikič, Premrl, Sinkovič—Lipo, Novosel, Bakor, Pogačnik, Zalanč.

Začetni udarec v prvem polčasu so imeli domači. V začetku so vsi malo tipali, vendar je kmalu prešla igra v pravo borbeno razpoloženje. Domači pritiskajo in že takoj v 3. minuti potrese Janežič mrežo Gradjanskega in 1:0 se glasi za Primorje. »Purgerje« to očitno ni prav nič spravilo iz ravnesja, kajti kmalu po tem dogodku so ustvarili nevarno situacijo, čisto zrela šansa, — a gostje pošljejo žogo med oblake. Primorje tudi ustvarja nevarne situacije, a jih ne zna izrabiti, kljub lahki premoči, ki jo je imelo mestoma v prvem polčasu. Gradjanski postaja mestoma sila nervozen in v 21. minuti sledi še kot

proti Primorju, ki pa stanja ne spremeni. Toda vsled pritiska, ki ga ima sredi prvega polčasa Gradjanski sledi izenačenje po Bokorju v 29. minuti. Ta gol gre že izključno na račun domače obrambe. Odlej postaja igra še ostrejša. V 33. minuti pride Gradjanski v vodstvo po Pogačniku, ki postavi stanje 2:1. Toda Uršič že v 35. minuti izenači in stanje 2:2 se do konca prvega polčasa ne spremeni. — Tudi kot v 39. minuti proti Primorju ne menja položaja. Gradjanski pritiska s premočjo, toda brez uspeha.

Drugi polčas so otvorili »purgerji«. Takoj so začeli nevarno napadati in posledica njihove agilnosti je bilo vodstvo, ki so ga dosegli v 7. minuti. Stanje 3:2 za Gradjanskega v 16. minuti sledi kot proti Gradjanskemu, ki pa ostane neizrabljen. V naslednji minuti sledi še kot proti Primorju, ki tudi ne spremeni stanja. Premoč Gradjanskega je vedno večja, domači, zlasti napad pa vedno bolj popušča. Napad, ki je bil v prvi polovici boljši od gradjanske napadalne potrice, v drugi polovici ni bilo spoznati. Isto je bilo s halflinijo in tudi obramba, ki tudi v prvi polovici ni bila na višku, je močno popustila. V 24 minuti sledi kot proti Gradjanskemu, ki ga domači niso izrabili. Isto se zgodi s kotom proti Gradjanskemu v 32. in 35. minuti. Gradjanski je še vedno v premoči in domačim tudi prodori, potom katerih so prišli pred nasprotnikov gol, tiso mogli prinesiti zaželenega uspeha. Gradjanski še pritiska, ne more pa izvozeti večjega uspeha. Njegova zmaga je zaslužena in obe točki je odvzel našemu ligašu.

Sodil je g. Frankenstein iz Dunaja prav dobro in zelo objektivno.

PREDTEKME:

1. Primorje (jun.) : Korotan 5:1 (2:0).

2. Primorje (rez.) : Retje (Trbovlje) 3:2 (2:0).

Občni zbor LNP

Ljubljana, 4. avgusta.

Danes dopoldne se je vršila v dvorani Dehavske zbornice redna glavna skupščina LNP, kateri so prisostvovali številni delegati klubov.

Predsednik g. dr. Köstl je uvodoma pozdravil delegate klubov ter delegata Jugoslovanske nogometne zveze g. Petroviča. Spomnil se je blagopojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, čigar spomin so delegati počastili z enominutnim molkom. Poslane so bite pozdravne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II. in g. ministru za telesno vzgojo naroda.

Delegat zveze je zatem pozdravil zastopnike klubov ter izrazil željo, da bi potekla skupščina v pravem sportnem duhu ter dovršila svoje delo v dobrobit vseh klubov LNP.

Izvoljen je bil verifikacijski odbor, v katerem so bili poleg predsednika še gg. Kralj, Wagner, Hvala in Illovar. Veljavnih je bilo 51 poverilnic, štirje klubi, in to Sloga Radna, Drava, Radomlje in Svoboda Tržič pa niso oddali poverilnic.

Poročila o delovanju podzvezne uprave, ki jih podajamo v ekserptu, je skupščina sprejela soglasno brez debate.

Iz poročila uprave ljubljanske nogometne podzveze za leto 1934-35 posnemamo naslednje: V podzvezi je včlanjenih 55 klubov. Uprava podzveze je razdeljena v upravni, nadzorstveni, poslovni in kazenski odbor, v poškodbeni fond, v vzgojni odsek, okrožni odbor Celje, okrožni odbor Maribor ter okrožni odbor Trbovlje. Upravni odbor je imel v pretekli poslovni dobi 31 sej ter je prejel 2244, odposlal pa 1281 dopisov poleg raznih drugih spisov. Iz poročila poslovnega odbora je razvidno, da je vsega v podzvezi verificiranih igralcev 2054, novih verificacij je bilo tekom poslovne dobe 726, v tem številu je zapadenih 195 prestopov; 87-letnih je bilo 22 igralcev. Največ igralcev ima Ljubljana, in sicer 618, na drugem mestu je Maribor, ki jih ima 302, sledijo Celje s 165, Trbovlje s 142 igralci itd. Tudi glede števila klubov stoji Ljubljana na prvem mestu, ki jih ima 14. V minuli poslovni dobi je bilo na ozemlju LNP odigranih vsega skupaj 614 tekem. Kazenski odbor je bilo radi raznih pregreškov predanih 230 igralcev. V podzvezni prvorazredni tabeli stoji na prvem mestu Ilirija, v ljubljanskem drugem razredu stoji na čelu Sloga, v gorenjski skupini Korotan, v domačinski Disk, v O. O. Celje Atletiki, v posavski skupini Krški, v O. O. Maribor Gradjanski, v trboveljski skupini Dobrna, v zagorski Zagorje in v hrastniški Hrastnik. Kazenski odbor je kaznoval 131 igralcev, opomnil pa jih je 50. V tem številu pa niso zapadeni klubi, ki so bili med letom izločeni. Blagajniško poročilo izkazuje dohodkov

125.146,88 Din (blagajna) ter 29.304,38 Din (Pošt. hranilnica); izdatkov je bilo 119.751,71 (blagajna) ter 22.300,05 (Pošt. hranilnica). Denarnega prometa od 11. julija 1934 do 15. julija 1935 je bilo 310.228,01 Din. Poškodbeni fond je izdal za 22 igralcev 15 klubov 4477,50 Din prispevkov. Daljše poročilo je podano glede sodniškega odbora in razmer v zboru nogometnih sodnikov in njenih sekcij, dalje o sodniških izpitih ter glede delegiranja sodnikov itd. Sodniški zbor šteje danes 17 stalnih ter 17 začasnih sodnikov, skupno torej 34. Poleg tega vodi v evidenci 37 sodniških kandidata. Končno je podal svoje poročilo revizijski odbor, ki je našel knjigovodstveno in blagajniško poslovanje v popolnem redu.

Natfelstvo nogometne sekcije SK Ilirije, zavdajoč se težine položaja, v katerem se danes sekcijska nahaja, in svoje polne odgovornosti pred celokupno Ilirijo naklonjeno sportno javnostjo, sklicuje za ponedeljek, dne 5. t. m. ob 20.30 v kletni dvorani hotela Mikli plenarni sestanek nogometne sekcije, to je vseh starešin, rednega, aktivnega in podporednega članstva, kakor tudi vseh prijateljev in simpatizerjev nogometne sekcije. Z ozirom na važnost sestanka prosimo polnoštevilne udeležbe.

V imenu revizijskega odbora je predlagal g. Zaje upravnemu odboru, posebno blagajniško absolutorij s pohvalo, katerega so sprejeli delegati soglasno. Predlog g. Wagnerja za absolutorij revizijskemu odboru je bil sprejet soglasno.

Predsednik javlja, da je bil lanski upravni odbor izvoljen za dobo 2 let. Po pravilniku pa so po enem letu razrešeni dolžnosti podveznih funkcionarjev I. podpredsednik, I. in III. tajnik, II. blagajnik in 6 odbornikov. Za volitve sta bili predlagani dve listi, in sicer lista g. Kralja in lista g. Kureta.

Izid glasovanja: lista g. Kralja 30 glasov, lista g. Kureta 18 glasov, 2 glasovnici prazni, 1 neveljavna.

Revizijski odbor, ki je bil izvoljen per acclamationem, tvorijo gg. dr. Perko, rač. insp. Zaje in Vospernik. Vršila se je zatem debata o predlogih podzvezne uprave za glavno skupščino, ki so bila v načelu z večino glasov sprejeta.

V debati o novem načinu podzveznega tekmovanja se je vršila obširna debata; skupščina nalaga upravnemu odboru, da sestavi v sporazumu s klubi podzvezno prvenstveno tekmovanje. Obširna je bila tudi debata o sodniškem vprašanju, pri kateri je prišlo do sklepa, da upravni odbor stavi razne predloge glavni skupščini JNZ. Po triurnem delu je današnja skupščina v popolnem redu zaključila svoje delo.

Kolesarske cestne dirke za drž. prvenstvo

Več sto gledalcev se je nabralo danes dopoldne pred Jelačinovo gostilno na Dolenjski cesti, ki so nestrpno pričakovali dirkačev, ki so merili svoje sposobnosti za najvišji naslov, za državno prvenstvo za leto 1935. Zanimanje za kolesarski sport je med našim občinstvom vedno večje, za kar je najboljši dokaz današnja udeležba občinstva, saj doleži pri cestnih dirkah v naših krajih še nikoli nismo videli tolikšnega števila gledalcev. Na cilju so bili zbrani sodniki in drugi funkcionarji s predsednikom zveze g. Mihanovičem ter generalnim tajnikom Kovačevićem na čelu, navzoč je bil tudi naš agilen sportnik-kolesar in predsednik ljubljanske podzveze g. Batelj s tajnikom g. Gregorcem.

Današnja dirka se je vršila na progi Zagreb—Ljubljana, torej so morali dirkači prevoziti 150 km. Start je bil ob 6.12,7 v Zagrebu. Vsega se je pojavilo na startu 27 dirkačev od 11 klubov, med katerimi je bilo 7 Slovencev. Na cilj jih je došlo 18, ostalih 9 pa je na progi izstopilo večina vsled defektov, med katerimi so bili žal tudi naši najboljši dirkači, na katere smo z gotovostjo računali, da zasledijo sprednja mesta. Kljub temu smo pa z današnjim uspehom tudi mi lahko zadovoljni, saj je zasedel prvo mesto naš ožji rojak, Mariborčan Faninger, ki je sicer startal za HKB iz Zagreba, a je vendar postal Slovenec državni prvak v cestni kolesarski dirki za leto 1935.

Dalje bi bilo še omeniti, da je prva skupina vozila s povprečno hitrostjo 31,800 m na uro, kar je zelo lep uspeh. V Novem mestu je bila za dirkače pripravljena okrepčevalnica, katere se pa ni nikče poslužil, temveč je vsakdo dirjal naprej, da bi dosegel boljši čas. V naslednjem navajamo še rezultate prvih 12 dirkačev:

1. Faninger Bruno, HKB Zagreb, čas 4:43:11; 2. Davidovič Drago, Orao Zagreb, 4:43:11; 3. Gr-

gac Stjepan, HKB Zagreb, 4:43:11, 4. Ljubič Stjepan, Gradjanski Zagreb, 4:43:11; 5. Fiket Rudolf, Gradjanski Zagreb 4:51:30; 6. Gartner Franc, Ljubljana 4:51:30; 7. Hamberger Slavko, Hermes 4:56:15; 8. Brandt Emil, Zelezničar Zagreb 4:56:15; 9. Denes Erdely, Subotica 4:56:15; 10. Zerkal Oskar, Primorje 4:56:15; 11. Gregorič Josip, Karlovac 4:56:15; 12. Oblak Janko, Primorje 5:03:36.

Iz zgornjih rezultatov je razvidno, da so vozile pri prvi dvanajstotici štiri skupine: v prvi so bili štirje dirkači, v drugi dva, v tretji jih je bilo pet in v zadnji eden. To so oficijelni rezultati sodniške komisije; glede nato, kako so prihajali posamezniki na cilj, je dodati vsakemu dirkaču vsake skupine po eno desetinko sekunde več, tako da ima vsak naslednji dirkač ene in iste skupine za eno desetinko slabši čas od svojega prednika.

Tenis

Ilirija : Hašk 0:5

V finalni tekmi s Haškom je Ilirija podlegla rutiniranim zagrebškim internacionalcem in bivšim državnim prvakom. Zmaga Haška je zaslužena in popolnoma razumljiva, če se upoštevata, da so igralci Schäffer, Friedrich K., Friedrich D. in inž. Malančac že dolgo let na lestvici med najboljšimi igralci v državi.

Posamezni rezultati: Schäffer : Šivic 6:1, 6:2; Friedrich K. : Truden 6:2, 6:3; Friedrich D. : Dacar 6:1, 6:1; inž. Malančac : Banko 6:0, 6:2; Schäffer-Friedrich D. : Šivic-Truden 6:3, 6:3.

Zaradi poraza Ilirija ne bo klonila in je prepričana, da nobena razvoja pot ni posejana s samimi cvetki. Njeni igralci so še mladi, mladina se pa z malimi uspehi nikdar ne zadovolji.

Lahkoatletsko prvenstvo Maribora

Maribor, 3. avgusta.

V petek, soboto in nedeljo so se vršile na igrišču SK Zelezničarja lahkoatletske tekme za prvenstvo Maribora. Tekmovanje je bilo hkratu izborno za nedeljski dvoboj z reprezentanco Celja. Rezultati so pokazali, da mariborska lahka atletika od nastopa do nastopa vidno napreduje. Saj je bilo doseženih 6 novih mariborskih rekordov in eden izenačen. Nedeljski dvoboj z reprezentanco Celja, v kateri nastopijo nekateri ljubljanski prvaki, bo prav gotovo zelo napet in je težko reči, kdo bo zmagal. Tudi zanimanje za to panogo sporta v Mariboru lepo napreduje, vse tri dni je bilo na igrišču Zelezničarja mnogo občinstva, ki je z velikim zanimanjem sledilo poteku zanimivega tekmovanja. Sodniški zbor, ki so ga tvorili zvezni sodniki dr. Jettmar, Bergant, ing. Miglič, Smerdel, Fischer in drugi, je tekmovanje vodil v najboljšem redu in v splošno zadovoljstvo občinstva in atletov. Rezultati so naslednji:

800 m: 1) Hoffer (Rapid) 2:05; 2) Mühleisen (Rapid) 2:06,2; 3) Muraus (Zeleznicar) 2:07.

5000 m: 1) Kangler (Maraton) 16:52,2; 2) Podpečan (Zeleznicar) 17:44,1; 3) Hoš (Maraton) 18:00,1.

100 m: 1) Stropnik (Zeleznicar) 11,4; 2) Mühleisen (Rapid) 11,6; 3) Monderer (Rapid) 11,7.

Krogla: 1) Kleut (Zeleznicar) 11,97; 2) Vidic (Maraton) 11,58; 3) Hlade (Zeleznicar) 10,98.

Višina: 1) Davidovič (Zeleznicar) 165; 2) Krajnc (Zeleznicar) 160; 3) Musnik (Rapid) 160.

Kladivo: 1) Gujznik (Zeleznicar) 33,18; 2) Vidic (Maraton) 29,62; 3) Celhar (Zeleznicar) 28,78.

Troskok: 1) Stropnik (Zeleznicar) 12,41; 2) Černec (Zeleznicar) 12,40; 3) Kleut (Zeleznicar) 12,12.

400 m: 1) Mühleisen (Rapid) 54,2; 2) Hoffer (Rapid) 54,8; 3) Ledinek (Zeleznicar) 57.

200 m: 1) Mühleisen (Rapid) 23,9; 2) Venutti (Zeleznicar) 24,5; 3) Ledinek (Zeleznicar) 24,6.

Disk: 1) Celhar (Zeleznicar) 34,45; 2) Radič (Rapid) 34,00; 3) Hlade (Zeleznicar) 32,36.

10.000 m: 1) Kangler (Maraton) 35,52,3; 2) Hoš (Maraton) 37,47.

Celje, 4. avgusta

V borbi za obstanek in boljše bodočnost je tudi celjsko obrtništvo seglo po najuspešnejšem reklamnem sredstvu — veliki javni obrtni razstavi, kjer lahko pokaže najširšemu krogu občinstva, da njegovi izdelki prav nič ne zaostajajo za drugimi, najmanj pa za toliko hvalisanim inozemskim blagom. Obratno, še več! Celjsko obrtništvo lahko pokaže danes na bogate sadove svojega dela in dekeže, da marsikateri njegov izdelek daleč prekaša druge. Kljub gospodarski krizi in depresiji je naše obrtništvo zopet pokazalo, da je zmoglo življenja ter poštene konkurence.

V tretje je razstavilo letos svoje izdelke celjsko obrtništvo. Prvič l. 1888, drugič kmalu po svetovni vojni l. 1922 in tretjič letos. Dolge so bile priprave za letošnjo razstavo, mnogo je bilo truda in žrtev, upamo, da ne zaman in da bo vse delo bogato poplačano. Obrtništvo je pa lahko na to razstavo ponosno, ponosno, saj jo je ustvarilo takorekoč iz nič, le iz svoje lastne priidnosti in inicijative. Razstava bi bila v ponos tudi večjim krajem, kot je Celje.

Slovesno je bila obrtna razstava otvorjena danes ob 10 dopoldne pred poslopjem mestne osnovne šole. Predsednik pripravljalnega odbora g. Stojan Holobar, predsednik celjske podružnice Društva jugoslovanskih obrtnikov, ki je dalo pobudo za razstavo, je pozdravil vse navzoče. Nato je podal kratek historijat dela za obrtno razstavo, težave, s katerimi se bori danes obrtniški stan in kje je njegova rešitev. Zahvalil se je tudi vsem, ki so pripomogli, da se je mogla ta lepa in velika želja obrtnišva realizirati v tako velikem obsegu. Zatem je prebral g. Holobar dole pisemne pozdrave in brzojavke, nakar je predsednik mestne občine g. dr. Goričan s primernim nagovorom

Obrtna razstava v Št. Vidu odprta

Št. Vid nad Ljubljano, 4. avgusta.

Slovenskega delovnega človeka borba za kruh in obstanek je od leta do leta težja. Po veliki večini prepuščen samemu sebi išče poti navzgor in izbira načine, kako bi si opomogel in olajšal svojo trdo življenjsko stezo. Opazamo, da se naš delovni človek čedalje bolj organizira ker je spoznal, da edino tako lahko kolikor toliko kljubuje težavam. — Slovenski obrtnik prav tako spada v one vrste delovnih stanov, ki jim sedanja stiska zadaja hude udarce, in je — upajmo — pravočasno spoznal, da je rešitev zanj le v slogi in tesni povezaniosti s svojimi stanovskimi tovariši. Med prvimi, ki so to spoznali, so naši vrhi šentviški obrtniki in sad tega spoznanja je tudi že druga obrtna razstava v Št. Vidu, ki je bila danes na slovesen način otvorjena.

K otvoritvi razstave, ki je bila napovedana danes dopoldne ob 11, se je zbrala velika množica domačinov in okoličanov. Okrajno načelstvo je zastopal g. Likovič Joža, Osrednje društvo jugoslovanskih obrtnikov predsednik g. Lovro Pičman, šmartensko občino župan g. Medved, šišensko občino g. Šušteršič, društvo slovenskih mesarjev g. Jakob Dimnik itd.

Slovesnost je začel šentviški župan g. Babnik, ki je pozdravil vse navzoče in nato spregovoril nekaj primernih besed ob tem pomembnem priložnosti. Povdaril je, da Št. Vid stoji in pa de v obto in prav tako tudi šentviška občina, kateri plačuje dve tretjini njenih doklad baš obrtnik.

Za njim je pozdravil navzočne za okrajno načelstvo g. Likovič, ki je ob citatu znane Vodnikovice kitice razpredel nekaj lepih misli ob tem lepem dnevu šentviške obrti.

Slavnostni govor pa je imel predsednik šentviške podružnice DJO in marljiv organizator g. Vrhovc. V začetku se je spomnil tragične smrti kralja Aleksandra, kateremu so vsi navzoči zaklikali trikratni »Slava«. Nato se je zahvalil vsem mojem, pomočnikom in vajencem, ki so storili vse, da danes Št. Vid otvarja že drugo obrtno razstavo. Inicijativ, za prirejanje obrtnih razstav je dal ravno Št. Vid, za njim so to zamisel povzeli drugi kraji in danes se ob tej ur odpirajo na Slovenskem kar tri obrtne razstave, in sicer še v Kamniku in Celju. Prav lepe misli je razvil govornik, govorec o socialni strani obrtništva, in orisal, kakšno bi moralo biti razmerje med mojstrom, pomočniki in vajenci. Stremeti moramo za onim idealnim stanjem tega razmerja, ki je vladalo v dobi

Palica: 1) Celhar (Zeleznicar) 3,00; 2) Radoslavski (Maraton) 2,90; 3) Radič (Rapid) 2,90.

1.500 m: 1) Kangler (Maraton) 4:30,8; 2) Hoffer (Rapid) 4:36,8; 3) Štrulc (Maraton) 4:45,8.

Kopje: 1) Verbošt (Maraton) 44,99; 2) Kleut (Zeleznicar) 43,37; 3) Musnik (Rapid) 41,70.

Daljava: 1) Černec (Zeleznicar) 6,27; 2) Monderer (Rapid) 6,16; 3) Urbanek (Zeleznicar) 6,01.

4x100 m: 1) Rapid (Monderer, Musnik, Mühleisen, Jeglič) v času 46,8. — 2) Zelezničar II v času 49,4. — 3) Maraton (juniorji) 51,4.

Prva Zelezničarjeva stafeta je bila radi napake pri predaji diskvalificirana!

Celjski sport

Celje, 4. avgusta.

Okrožni odbor LNP v Celju je danes popoldne ob priliki otvoritve obrtne razstave priredil nogometni brzturnir, v katerem so sodelovali klubi Atletiki, Celje in Jugoslavija. Rezultati so bili: Jugoslavija : Celje 1:0; Atletiki : Celje 2:0; Atletiki : Jugoslavija 4:0.

Pokal si je tako osvojilo moštvo Atletikov. Prvo in tretjo tekmo je sodil g. Reinprecht, drugo pa g. Ochs, oba zadovoljlivo. Gledalcev okoli 500.

Sportni dan v Novem mestu

Novo mesto, 4. avgusta.

Danes se je vršil v Novem mestu sportni dan. Novomeščani so imeli v gosteh Celovčane, in sicer klub KAC iz Celovca. V pingpongu so zmagali Novomeščani s 5:1. Tudi nogometna tekma je končala s 4:3 v korist Novomeščanov. V lahki atletiki je bil za Novomeščane najboljši Čuček, pa tudi Vukšinič se je posebno na progi 100 m zelo dobro odrezal. V teku na 1500 m so bili Celovčani diskvalificirani.

*

Belgrad, 4. avg. m. BSK : Hajduk 4:0.
Zagreb, 4. avg. b. Jugoslavija : Hašk 4:1 (1:1).
Sarajevo, 4. avg. b. Slavija (Sarajevo) : Slavija (Osijek) 3:1.

Obrtna razstava v Celju

otvoril razstavo, povdarjajoč predvsem, kako velikega pomena so take prireditve za razvoj naše obrti in povzdigo celotnega našega narodnega gospodarstva. Odposlani sta bili udanostni brzojavki Nj. Vel. kralju Petru II. in Nj. kr. Visočanstvu knezu-namestniku Pavlu ter pozdravna brzojavka ministru za trgovino in industrijo dr. Vrbanicu. Končno je godba zaigrala državno himno.

Po tej oficijelni otvoritvi so si ogledali razstavo vsi povabljeni zastopniki oblasti in korporacij. Razstava je nameščena v pritličju in obeh nadstropjih mestne osnovne šole ter na dvorišču. Zastopane so vse vrste obrti, posebno močno je pa zastopano mizarstvo. Šele pri taki veliki razstavi lahko spoznamo in vidimo, kaj nam vse lahko nudijo naše domače roke in da ga skoraj ni izdelka, ki bi si ga ne mogli nabaviti doma. Poleg obrtnišva razstavlja tudi celjska trgovina in industrija. Nekateri velike celjske trdke so se res potrudile, da pokažejo radovednim očem čim več morejo. Kar je treba posebej povdariti, je tudi, da je vse lepo urejeno in razvrščeno, da tudi v tem oziru razstava ne zaostaja za enakimi drugimi prireditvami.

V okviru te razstave je še nekaj drugih specijelnih razstav, tako razstava Hranilnice dravske banovine, razstava OUZD v Ljubljani, oddelek za tujski promet in posebno zanimiva razstava Kluba koroških Slovencev, ki se nahaja v oddelku, kjer je razstavila Mohorjeva družba. — Poleg domačih razstavlja tudi nekaj tujih trdk.

Razstava je verna slika, na kako visoki stopnji se nahaja naše obrtništvo. Prirediteljem, ki na svoje delo lahko gledajo s ponosom, čestitamo k uspehu, vsemu občinstvu pa najtopleje priporočamo obisk razstave.

Ob 6 popoldne si je ogledal obrtno razstavo tudi ban g. dr. Dinko Puc. Razstavo si je danes ogledalo okrog 4000 ljudi.

Obrtna razstava v Št. Vidu odprta

srednjeveških čehov. Danes se opaža, da primanjkuje pravega veselja do obrti. — Drugo važno vprašanje obrtniškega stanu je tudi medsebojna konkurenca. Ta razstava dokazuje, kakšna bo konkurenca, in to konkurenca dela, sposobnosti in znanja. Razstava sama je prirejena s težkimi žrtvami. Nekateri obrtniki so se morali hudo zadolžiti, da so mogli na razstavo, kajti letos je bila prošnja za podporo na bansko upravo zamen in nosijo šentviški obrtniki vse stroške sami. Govornik se je dotaknil tudi politike in ugotovil, da se prejšnji režimi rabili obrtnike samo za plačevanje davkov in volivne glasove, od nove vlade pa pričakuje, da bo popravila obrtnikom krivice, ki so jih napravili prejšnji režimi. Apelira na merodajne oblasti, da posvetijo obrtniškemu stanu več pozornosti.

Nato sta bili sprejeti udanostni brzojavki Nj. Vel. kralju Petru II. in Nj. Vis. knezu-namestniku Pavlu. Godba je zaigrala državno himno, nakar je predsednik osrednjega DJO g. Pičman proglasil razstavo za odprto.

Vsi gostje so se nato podali v šolo, kjer so v 15 učnih sobah in prostorni telovadnici nameščene mojstrovine šentviških obrtnikov. Prvi bežen vtis, ki ga dobi obiskovalec, je velikanski napredek od lanskega leta. Vse bolj so se letos potrudili šentviški mojstri in koristno porabili izkušnje lanske razstave. Prevladujejo seveda mizarski in pohištveni izdelki, zastopane so pa tudi druge obrti. Podroben opis razstave moramo prepustiti za drugič, danes moremo samo ugotoviti, da je razstava res nekaj prvovrstnega in pomeni velik korak naprej v vseh ozirih. Toplo priporočamo občinstvu, naj cení trud in napore šentviških obrtnikov ter naj v čim večjem številu obišče razstavo.

Delavci tožijo rudnik. Mariborsko okrožno sodišče je dobilo ovadbo, ki jo je vložil 4 rudarji proti Ilirski družbi, lastnici premogokopa v Lešah. Družba dolguje rudarjem še 262.000 Din na neizplačanih mezdah. Oviditelji tožijo sedaj ravnatelja in blagajnika družbe za svoj denar.

Vagon v plamenih. Od Laškega proti Celju se je v vlak št. 623 vnel vagon, ogenj pa so pogasili. Ko je vlak nadaljeval vožnjo iz Celja naprej, pa je začel vagon zopet goreti in plameni so se tako razpihali, da je nastala med potniki prava panika ter so se nekateri že pripravljali, da poskačejo iz drvečega vlaka. Medtem je vlak obstal in so morali ogroženi vagon odklopiti sredi proge.